

instanța de insolvabilitate (Curtea de Apel Chișinău): B.Bîrcă

DECIZIE

12 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței,

judecător

judecători:

Valentina Clevadi

Iuliana Oprea, Galina Stratulat,

Dumitru Mardari, Sveatoslav Moldovan

examinând recursurile declarate de Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni și lichidatorul debitorului Broker de Asigurare-Reasigurare „Mega-Optim” Societate cu Răspundere Limitată, administrator autorizat, Gîndea Anatolie,

în cadrul procesului de insolvabilitate la cererea creditorului Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul Broker de Asigurare-Reasigurare „Mega-Optim” Societate cu Răspundere Limitată,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017, prin care s-a respins cererea lichidatorului Broker de Asigurare-Reasigurare „Mega-Optim” Societate cu Răspundere Limitată, administrator autorizat, Gîndea Anatolie, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului,

c o n s t a ț ă :

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2015 s-a constatat insolvabilitatea Broker de Asigurare-Reasigurare „Mega-Optim” SRL (în continuare BAR „Mega-Optim” SRL), s-a intentat procesul de insolvabilitate față de BAR „Mega-Optim” SRL și s-a inițiat procedura simplificată a falimentului cu dizolvarea debitorului BAR „Mega-Optim” SRL, iar în calitate de lichidator, fiind desemnat administratorul autorizat, Gîndea Anatolie.

Pe parcursul derulării procesului de insolvență, la 26 mai 2016, lichidatorul BAR „Mega-Optim” SRL (în procedura simplificată a falimentului) – administratorul autorizat, Gîndea Anatolie a înaintat cerere în temeiul art.art.247 alin. (1) și 248 alin. (1) lit. f) și h) al Legii insolvenței, solicitând atragerea la răspundere subsidiară a administratorului debitorului, asociat unic – Șoimu Corneliu și contabilul – Darie Mariana și încasarea în mod solidar de la Șoimu Corneliu și Darie Mariana în beneficiul BAR „Mega – Optim” a sumei de 505 220.74 lei .

În motivarea cererii, lichidatorul BAR „Mega-Optim” SRL (în procedura simplificată a falimentului) – administratorul autorizat, Gîndea Anatolie a invocat că, în baza procesului-verbal nr. 2 al adunării creditorilor repetate s-a decis obligarea lichidatorului debitorului să înainteze instanței de insolvență cerere privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului.

Totodată, menționează lichidatorul că debitorul, nu dispune de masă debitoare care ar permite stingerea creanțelor creditoriale.

Potrivit comunicatului informativ eliberat de BC „Eximbank Gruppo Veneto Banca” s-a constatat că BAR „Mega-Optim” SRL deține conturi cu soldul „zero”, totodată a fost informat că pe conturile bancare care-i aparțin debitorului, de către IFS DAF Buiucani din 11 iunie 2014 a fost aplicat sechestrul.

Prin urmare, în temeiul art. 14 alin. (3) al Legii insolvenței, BAR „Mega-Optim” SRL urma să depună cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvență față de sine, cu atât mai mult că, societatea debitoare a fost notificată de către CIA „Asito” SA, privind necesitatea achitării datoriei acumulate, însă și de această dată a fost ignorată cerința obligatorie instituită prin lege, și anume, depunerea cererii introductive.

Așadar, membrii organelor de conducere cunoscând despre situația economico-financiară a debitorului, au continuat activitatea debitorului în detrimentul acesteia și prin faptul neachitării sumelor datorate către creditori au dus intenționat întreprinderea la insolvență.

Potrivit tabelului definitiv al creanțelor debitorului BAR „Mega-Optim” SRL (în procedura simplificată a falimentului) din 24.11.2015, suma totală a creanțelor validate constituie 505 220.74 lei (f.d. 26).

Consideră, lichidatorul, întemeiată cererea privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere, deoarece aceștia poartă răspundere față de creditori în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru stingerea creanțelor creditorilor validați.

Pe parcursul examinării cererii, lichidatorul BAR „Mega-Optim” SRL (în procedura simplificată a falimentului) – administratorul autorizat, Gîndea Anatolie a depus cerere suplimentară, privind atragerea la răspundere subsidiară, invocând că, potrivit rapoartelor financiare pentru anii 2014 și 2015, societatea debitoare a declarat materiale în sumă de 140 139 lei pe perioada anului 2015, iar pentru anul 2014 s-au declarat 256 230 lei, pe când debitorul nu a transmis careva bunuri, menționând în acest sens că nu dispune de active, fapt confirmat de reprezentat în cadrul ședinței de judecată.

În acest context, relevă lichidatorul că aceste bunuri au fost folosite în interes personal de către organele de conducere a debitorului, iar în temeiul art. 248 alin. (1) lit. a) al Legii insolvenței, dacă în cadrul procesului sînt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvență a debitorului, la cererea lichidatorului instanța de insolvență poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvent să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvența prin una dintre următoarele acțiuni: a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal (f.d. 21-22).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016 s-a atras în proces, de partea BAR „Mega-Optim” SRL, în calitate de intervenient accesoriu, CIA „Asito” SA (f.d. 35-36).

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017 s-a respins cererea lichidatorului BAR „Mega-Optim” SRL, administrator autorizat, Gîndea Anatolie, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a BAR „Mega-Optim” SRL (în procedura simplificată a falimentului), a unicului fondator și administrator Șoimu Corneliu și fostei contabile Darie Mariana (f.d. 143-151).

Conform art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

La 21 februarie 2017 și ulterior la 15 martie 2017, în termenul prevăzut de lege, CIA „Asito” SA a depus recurs împotriva hotărârii din 16 februarie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii contestate ca neîntemeiată.

În sprijinul poziției exprimate, recurentul a invocat dezacordul cu hotărârea contestată, considerînd că la emiterea acesteia au fost încălcate normele de drept material și procedural, și anume că, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, precum și nu au fost elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii.

CIA „Asito” SA în susținerea recursului a reiterat motivele de fapt și de drept expuse în explicații, susțineri verbale anexate la materialele pricinii, precum și în ședința de judecată.

Suplimentar a indicat recurentul că în cadrul procesului de insolvență, lichidatorul cert a stabilit lipsa bunurilor și mijloacelor financiare, valoarea căror ar servi pentru stingerea creanțelor creditorilor, astfel încât, în temeiul art. 247 alin. (1), 248 alin. (1) lit. f), h) și i) al Legii insolvenței a propus înaintarea cererii cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere a societății debitoare.

Consideră CIA „Asito” SA că întreprinderea debitoare evident se află în incapacitate de plată, din motiv că membrii organelor de conducere au gestionat fraudulos societatea, fapt ce a dus la insolvența acesteia. Mai mult ca atât, organele de conducere a debitorului cunoscând despre imposibilitatea achitării datoriilor față de creditori, urma să depună neîntârziat cerere introductivă, pentru a evita agravarea

situația financiară a societății fondate.

La 24 februarie 2017, lichidatorul debitorului BAR „Mega-Optim” SRL, administrator autorizat, Gîndea Anatolie a declarat recurs împotriva hotărârii din 16 februarie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, lichidatorul a reiterat argumentele de fapt și de drept invocate în cererea de atragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere, precum și cererea suplimentară, bazându-se pe art. art. 247 alin. (1) și 248 alin. (1) lit. f) și h) al Legii insolvenței.

Suplimentar a indicat că instanța de insolvență la emiterea hotărârii nu a luat în considerare art. 14 alin. (2) lit. a) al Legii insolvenței și art. art. 72 alin. (7) și 76 alin. (1) al Legii cu privire la societățile cu răspundere limitată.

În acest sens, a menționat că la materialele cauzei au fost anexate chitanțe de plată în numerar, în sumă de 460 000 lei, care demonstrează cu certitudine că, debitorul a efectuat pe parcurs plăți prioritare către „Donaris Viena Insurance Grup” SA, pe când față de ceilalți creditori nu și-a onorat obligațiile de plată.

De asemenea a remarcat că potrivit rapoartelor financiare pentru anii 2014-2015, debitorul a declarat active materiale în sumă de 140 139 lei și respectiv, 420 031 lei pentru anul 2015, iar pentru anul 2014 în sumă de 256 230 lei și respectiv, 277 113 lei, însă în ședința de judecată, în cadrul derulării procesului de insolvență, reprezentantul debitorului a declarat că nu a transmis careva bunuri, deoarece nu dispune de active materiale, iar ca rezultat s-a intentat procedura simplificată a falimentului, ceea ce denotă că aceste bunuri au fost folosite în interes personal de către membrii organelor de conducere.

Ca urmare a celor relatate, consideră că societatea debitoare aflându-se în incapacitate de plată, urma să depună cerere introductivă, privind intentarea procesului de insolvență față de întreprinderea fondată, pe când la caz, o astfel de cerere a fost depusă de creditorul CIA „Asito” SA, care ulterior a fost admisă și intentată procedura falimentului simplificat.

Judecând recursurile declarate de CIA „Asito” SA și lichidatorul debitorului BAR „Mega-Optim” SRL, administrator autorizat, Gîndea Anatolie, împotriva hotărârii date de instanța de insolvență, în baza materialelor îndreptate instanței de recurs, în limitele invocate în recursurile declarate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017 din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) CPC, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Conform art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvenței se judecă în instanță

conform normelor generale din acest cod, cu excepțiile și completările stabilite în legislația insolvenței.

Reglementări similare se regăsesc și în prevederile art. 1 alin. (4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, care prevăd că procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Din materialul prezentat instanței de recurs s-a stabilit că, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2015 s-a constatat insolvența BAR „Mega-Optim” SRL, s-a intentat procesul de insolvență față de BAR „Mega-Optim” SRL și s-a inițiat procedura simplificată a falimentului, cu dizolvarea debitorului BAR „Mega-Optim” SRL, iar în calitate de lichidator, fiind desemnat administratorul autorizat, Gîndea Anatolie.

La fel, actele cauzei denotă că, în temeiul art. 247 alin. (1) și 248 alin. (1) lit. f) și h) al Legii insolvenței, la 26 mai 2016, lichidatorul BAR „Mega-Optim” SRL (în procedura simplificată a falimentului) – administratorul autorizat, Gîndea Anatolie a înaintat o cerere, prin care a solicitat atragerea la răspundere subsidiară a administratorului debitorului, asociat unic – Șoimu Corneliu și contabilul – Darie Mariana și încasarea în mod solidar de la Șoimu Corneliu și Darie Mariana în beneficiul BAR „Mega – Optim” a sumei de 505 220.74 lei.

Din tabelul definitiv al creanțelor debitorului BAR „Mega-Optim” SRL (în procedura simplificată a falimentului) din 24.11.2015 se atestă că, s-au validat următoarele creanțe ale creditorilor, și anume: creanța IFS DAF Buiucani în mărime de 38 198 lei și respectiv, 5 037.85 lei, CNAS în mărime de 8 926.63 lei și respectiv, 1 903.87 lei și creanța CIA „Asito” SA în mărime de 400 186.39 lei și respectiv, 50 968 lei, iar în total creanțe validate în mărime de 505 220,74 lei (f.d. 26).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016 s-a atras în proces, de partea BAR „Mega-Optim” SRL, în calitate de intervenient accesoriu, CIA „Asito” SA (f.d. 35-36).

Fiind investită cu examinarea cererii în cauză, instanța de insolvență, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017 s-a respins cererea lichidatorului BAR „Mega-Optim” SRL, administrator autorizat, Gîndea Anatolie, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a BAR „Mega-Optim” SRL (în procedura simplificată a falimentului), a unicului fondator și administrator Șoimu Corneliu și fostei contabile Darie Mariana (f.d. 143-151).

În această ordine de idei, Colegiul reține că pentru survenirea răspunderii membrilor organelor de conducere care au contribuit la apariția stării de insolvență, prin cererea de atragere la răspundere patrimonială trebuie să se dovedească condițiile întrunirii elementelor răspunderii civile delictuale și anume: prejudiciu, fapta ilicită, raportul de cauzalitate între prejudiciu, fapta ilicită și vinovăția, sub condiția respectării termenului de prescripție prevăzut de art. 248 alin. (5) din Legea insolvenței.

Astfel, temei de drept la înaintarea cererii de atragere la răspundere subsidiară s-a invocat art. 248 alin. (1), lit. f), h) din Legea insolvenței, potrivit căruia, dacă în cadrul procesului sânt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării

de insolvabilitate a debitorului, la cererea lichidatorului instanța de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolubil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acțiuni: dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată și nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14.

Conform art. 248 alin. (5) al Legii insolabilității, măsura prevăzută la alin. (1) se prescrie în termen de 3 ani de la data la care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat starea de insolvabilitate, dar nu mai devreme de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate.

În conformitate cu art. 14 alin. (1) și alin. (3) al Legii insolabilității, debitorul este obligat să depună cerere introductivă dacă există unul din temeiurile prevăzute la art. 10. Debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) și la art. 10 alin. (2).

Conform art. 10 alin. (2) al aceleiași Legi, temeiul general de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului.

Potrivit art. 15 al aceleiași Legi, în cazul insolabilității debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicații obligatorii pentru debitor ori care pot influența în alt mod acțiunile debitorului (insolvabilitate intenționată), aceștia poartă răspundere subsidiară solidară față de creditorii în măsura în care bunurile debitorului sânt insuficiente pentru executarea creanțelor creditorilor.

Raportând prevederile legale citate mai sus la materialele prezentei pricini și a dosarului de insolvabilitate a BAR „Mega-Optim” SRL (în procedura simplificată a falimentului), Colegiul menționează că instanța de insolvabilitate legal și întemeiat a stabilit că, potrivit extrasului din Registrul de Stat al Persoanelor Juridice nr. 12038 din 02.06.2016, asociatul unic și administratorul BAR „Mega-Optim” SRL este Șoimu Corneliu (f.d. 28).

În acest sens, instanța de insolvabilitate întemeiat a respins argumentul lichidatorului și creditorilor validați precum că, Șoimu Corneliu nu a înaintat în termen cererea introductivă, or, reieșind din cererea înaintată de lichidatorul Gîndea Anatolie, susținută de intervenientul accesoriu CIA „Asito” SA, debitorul insolubil a dispus de bunuri pentru a stinge creanțele validate, iar instanței, nu i-au fost prezentate careva probe ce ar confirma faptul că Șoimu Corneliu a cunoscut cu certitudine despre incapacitatea sa de plată și nu a respectat termenul de 30 zile de la data survenirii incapacității de plată pentru a depune cererea introductivă.

Colegiul apreciază ca fiind întemeiată și concluzia instanței de insolvabilitate conform căreia nu și-au găsit confirmare nici afirmațiile lichidatorului și intervenientului accesoriu precum că, Șoimu Corneliu a efectuat pe parcurs, plăți prioritare, în numerar doar către „Donaris Viena Insurance Grup” SA, în mărime de 460 000 lei, iar față de ceilalți creditorii nu și-a onorat obligațiile de plată, deoarece la

materialele cauzei se regăsesc și efectuarea altor plăți în numerar față de CIA „Asito” SA în mărime de 30 000 lei (f.d. 85 verso) și 60 000 lei (f.d. 87 verso).

În acest context, Colegiul reține că imposibilitatea achitării de către debitorul BAR „Mega-Optim” SRL (în procedura simplificată a falimentului) a tuturor restanțelor față de creditori a fost condiționată de aplicarea de către IFS DAF Buiucani, la 11 iunie 2014, a sechestrelor asupra conturilor bancare a societății insolvable, din motiv că nu a achitat la timp și integral obligațiile fiscale (datorii fiscale (f.d. 5), dar nu din cauza că se află în incapacitate de plată.

De altfel, nu poate fi reținut nici argumentele recurențelor referitor la faptul că, potrivit rapoartelor financiare pentru anii 2014-2015, debitorul a declarat active materiale în sumă de 140 139 lei și respectiv, 420 031 lei pentru anul 2015, iar pentru anul 2014 în sumă de 256 230 lei și respectiv, 277 113 lei, iar de fapt debitorul insolubil nu dispune de active materiale, fapt ce denotă că aceste bunuri au fost folosite în interes personal de către membrii organelor de conducere, or, careva probe plauzibile în acest sens instanței nu au fost prezentate, respectiv alegațiile sunt declarative.

La acest segment, instanța de recurs evidențiază că, rapoartele financiare ale debitorului insolubil pentru anii 2014-2015, prezentate anual organului abilitat, și anume, Direcției Generale Statistice, reprezintă probe pertinente și concludente atât din punct de vedere juridic, cât și din punct de vedere contabil, în vederea stabilirii corectitudinii activității întreprinderii la finele perioadei de gestiune și la finele anului de gestiune precedent (la activ și pasiv), precum și stabilirea activelor pe termen lung, active curente, capital propriu, datorii pe termen lung și scurt, raportul de profit și pierderi, notă informativă cu privire la avansuri, investiții, împrumuturi și decontări cu clienți externi (f.d. 23-25).

Totodată, cu referire la argumentele lichidatorului și creditorului CIA „Asito” SA precum că, la îndeplinirea atribuțiilor de administrator Șoimu Corneliu și contabilul Darie Mariana, a negat obligațiunile lor în gestionarea corespunzătoare a întreprinderii, Colegiul le reține ca fiind declarative în situația în care nu au fost prezentate careva probe în acest sens.

Colegiul apreciază ca fiind întemeiată și concluzia instanței de insolabilitate conform căreia afirmațiile precum că, contabilă, de rând cu administratorul societății insolvable nu poate fi atrasă la răspundere subsidiară din motiv că, a dispus continuarea activității societății debitoare, or, Darie Mariana, fiind contabil, nu avea împuterniciri de a hotărî unipersonal astfel de chestiuni. În același timp, lichidatorul întreprinderii, nu a demonstrat când și în ce mod fostul administrator, Șoimu Corneliu, a dispus continuarea activității debitorului în detrimentul întreprinderii fondate.

Astfel, Colegiul reiterează că atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a întreprinderii debitoare nu poate fi întemeiată pe împrejurări incerte, or, potrivit art.118 alin. CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temelie al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Mai mult ca atât, Colegiul reține că răspunderea survine în temeiul art. 248 alin. (1) din Legea insolvenței, nu devine automat operantă în toate cazurile în care pasivul social nu poate fi acoperit, ci numai atunci când se face dovada că prin acțiunea culpabilă și conștientă, administratorul, de rând cu contabilul, a cauzat starea de insolvență prin săvârșirea vre-uneia din faptele expres și limitativ enumerate la articolul citat și a căror urmare a fost crearea, menținerea sau aprofundarea stării de insolvență, fiind necesar de a proba întrunirea cumulativă a condițiilor pentru atragerea răspunderii civile delictuale.

În acest sens, Colegiul califică ca fiind întemeiată și concluzia instanței de insolvență conform căreia, lichidatorul debitorului nu a concretizat în ce mod nedepunerea cererii introductive de intentare a procesului de insolvență de către administratorul Șoimu Corneliu a dus la insolvența BAR „Mega-Optim” SRL (în procedura simplificată a falimentului) în lipsa unor probe certe în acest sens, iar cât privește contabilă, Darie Mariana, nu sunt temei de a o trage la răspundere pentru nedepunerea cererii introductive în termenul instituit de lege, deoarece ultima nu deține astfel de obligațiuni, însă poate doar comunica starea financiară a societății.

Alte argumente invocate de către recurent în cererea de recurs, fiind apreciate în coroborare cu probele administrate, la fel nu pot servi temei pentru admiterea recursurilor în sensul declarat.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că hotărârea Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017 este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de către recurenți sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursurile și de a menține hotărârea contestată.

În conformitate cu art. 445 alin (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se resping recursurile declarate de Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni și lichidatorul debitorului Broker de Asigurare-Reasigurare „Mega-Optim” Societate cu Răspundere Limitată, administrator autorizat, Gîndea Anatolie.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017, adoptată în cadrul procesului de insolvență la cererea creditorului Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni privind intentarea procesului de insolvență față de debitorul Broker de Asigurare-Reasigurare „Mega-Optim” Societate cu

Răspundere Limitată, prin care s-a respins cererea lichidatorului Broker de Asigurare-Reasigurare „Mega-Optim” Societate cu Răspundere Limitată, administrator autorizat, Gîndea Anatolie, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecător

Valentina Clevadi

judecători

Iuliana Oprea

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Sveatoslav Moldovan